

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219010575
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8219010575.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.11.2020 v Prešove, v trestnej veci obžalovanej G. B. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Trestného zákona /ďalej len Tr. zák./, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/220/2019 zo dňa 28.05.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovanej G. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bardejov bola obžalovaná G. B., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom W., K.. W. XXX/XX, Z.. T., bez prihlásenia W., P. S. XX, Z.. T., uznaná vinnou z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- ako zákonná zástupkyňa od 12.03.2019 do 28.06.2019 umožnila viesť záhaľčivý život a nedbala o pravidelnú školskú dochádzku svojich detí, a to syna E. B., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom W., K.. W.P. XXX/XX, Z.. T., bez prihlásenia bytom W., P. S. XX, Z.. T., žiaka 4.B triedy J. Š. J. J. F. K.. Š. XXX R. W., ktorý v školskom roku 2018/2019 za uvedené obdobie celkovo vymeškal 171 vyučovacích hodín, ktoré sú neospravedlnené a dcéry I. B., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom W., K.. W. XXX/XX, Z.. T., bez prihlásenia bytom W., P. S. XX, Z.. T. žiačky O.B. triedy SpZ. Š. J. J. F. K. Š. XXX R. W., ktorá v školskom roku 2018/2019 za uvedené obdobie celkovo vymeškala 165 vyučovacích hodín, ktoré sú neospravedlnené.

Za to jej bol uložený podľa § 211 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bola obžalovaná pre výkon trestu zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste, podala obžalovaná v zákonnej lehote písomné odvolanie, v ktorom poukázala na to, že je slobodnou matkou štyroch detí, najmladšie má iba 15 mesiacov, nemá žiadneho partnera a v čase jej väzby sa o ne nemá kto postarať. V podstate na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd zväžil uloženie iného druhu trestu.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a v prejednávanej veci navyše, keďže obžalovaná urobila

vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré bolo súdom prvého stupňa prijaté a bola poučená podľa § 257 ods. 5 Tr. por., len pokiaľ by v časti výroku rozsudku týkajúcej sa jej osoby odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.. Preskúmaval tak len napadnutý výrok o treste, pričom zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

V prejednávanej veci bolo dokazovanie vykonané v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. tak, ako to bolo pre správne zistenie skutkového stavu na účely rozhodnutia o treste nevyhnutné. Pritom z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu a akými úvahami sa pri ich hodnotení spravoval.

Účelom trestu je v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V zmysle § 34 ods. 3, ods. 4 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako už bolo spomenuté, na hlavnom pojednávaní okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovanej o tom, že je vinná.

Z odpisu registra trestov a spisu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/107/2019 vyplývajú štyri záznamy, pričom len v poradí pri prvom z nich sa na obžalovanú hľadí, akoby nebola odsúdená. Napriek osvedčeniu sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia však neprestala páchať stále rovnakú trestnú činnosť, teda prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zák.. V súlade s požiadavkou zásady primeranosti a zdržanlivosti, zjavne rešpektujúc jej zložité rodinné pomery, jej boli ukladané tresty. Najprv trest povinnej práce v trvaní 200 hodín, pri ktorom mala príležitosť vyhnúť sa výkonu náhradného trestu odňatia slobody, no túto nevyužila a taký trest v trvaní 40 dní v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vykonala dňa 12.04.2014. Napriek tomu svoje správanie nezmenila a v ďalšom trestnom konaní bol jej uložený trest odňatia slobody s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vo výmere 1 rok. Javilo sa, že pôjde o posledné odsúdenie, pretože Okresný súd Nitra ju podmiennečne prepustil a v skúšobnej dobe sa 15.12.2018 osvedčila, no ako bolo v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 2T/107/2019 právoplatne dňa 19.06.2019 dokázané, od 03.09.2018 do 25.01.2019 znova páchala rovnakú trestnú činnosť, za ktorú jej bol znova uložený trest odňatia slobody, a to vo výmere 10 mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 rokov. V priebehu plynutia tejto skúšobnej doby uloženej za prečin spáchaný z nebanlivosti, spáchala rovnaký prečin, ktorý je predmetom tohto trestného konania, ale už úmyselne.

Obžalovaná bola v predmetnej trestnej veci uznaná vinnou z prečinu, s ktorým Trestný zákon v osobitnej časti spája uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe do 2 rokov, pričom, ako to vyplýva z napadnutého výroku, okresný súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody stále v prvej polovici trestnej sadzby, a to vo výmere 10 mesiacov.

Okresný súd odôvodnene a v súlade so zákonom zohľadnil vyrovnaný pomer poľahčujúcej okolnosti uvedenej § 36 písm. l) Tr. zák. a príťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m) Tr. zák.. Obžalovaná spáchala predmetnú trestnú činnosť úmyselne po tom, čo už bola opakovane za obdobnú trestnú činnosť potrestaná, po zohľadnení jej osoby a pomerov, ako aj ohrozených možností jej nápravy, z hľadiska nedostatočnosti doterajších prostriedkov Trestného zákona, ktorých účelom bolo primäť obžalovanú k riadnemu životu, najmä k nepáchaniu trestných činov, nebolo možné prehliadnúť, že obžalovaná spáchala predmetnú trestnú činnosť v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia pre trestnú činnosť spáchanú síce nebanlivostným zavinením, ale trestnú činnosť, ktorou porušila rovnaký záujem štátu. Aj napriek jej priznaniu a prijatiu vyhlásenia obžalovanej o vine a zložitým rodinným pomerom obžalovanej, krajský súd vzhľadom na spôsobený následok v podobe jeho opakovaného porušenia dospel k záveru, že v súlade s účelom trestu a záujmom na individuálnej a generálnej prevencii, nebolo možné odvolaťelke

uložiť iný druh trestu, ako trest odňatia slobody spojený s výkonom trestu v ústave na výkon trestu s príslušným stupňom stráženia. Obžalovaná opakovane prejavila sklon k predmetnej trestnej činnosti do tej miery, že iný druh trestu, ako trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom v ústave na výkon trestu v príslušnom stupni stráženia, by nebol primeraným a dostačujúcim na dosiahnutie účelu trestu, a to ani s ohľadom na jej rodinné pomery.

Ani výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody nebolo čo vytknúť, pretože bol skutkovo odôvodnený a zodpovedal Trestnému zákonu.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac dôvody pre vyhovenie podanému odvolaniu, krajský súd odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.